N°. 43. A°. 1834.

VRIJDAG, DEN 30sten MEI.

NIEUWE SURINAAMSCHE COURANT EN LETTERKUNDIG DAGBLAD.

PROCLAMATIE.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Alzoo door Zijne Majesteit aan Ons de vereerende last is opgedragen geworden, om aan alle Ingezetenen, Autoriteiten, Ambtenaren, zoo Civile als Militaire en alle andere, die daaraan deel gehad hebben, Zijner Majesteits tevredenheid te betuigen, wegens het door hun gehouden gedrag, bij den zorgelijken toestand, waarin de Kolonie *Suriname* zich in den jare 1833 bevonden heeft,

ZOO IS HET, dat Wij goedgevonden hebben en verstaan, van deze goedgunstige gezindheid Onzes geliefden en geëerbiedigden Konings, door deze onze afkondiging openlijk te doen blijken, niet twijfelende of derzelver inhoud zal voor allen, aan wien deze gerigt is, eene ruime en blijde belooning zijn voor de moeijelijkheden en opofferingen, welke zij zich in het evengemelde tijdperk wel hebben willen getroosten; en voor hun allen tevens ten spoorslag verstrekken, om de zaak van Koning en Vaderland steeds Manmoedig voor te staan en aan het welzijn dezer Volkplanting, elk in zijnen kring, met verdubbelden ijver werkzaam te zijn.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 28sten Mei 1834, het *Een en Twintigste jaar* van Zijner Majesteits regering.

E. L. VAN HEECKEREN,
Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gepubliceerd aan *Paramaribo*, den zelven dage,
De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 25 *Mei* 1834.

Alzoo de Gouvernements Secretaris, als belast met de Zaken tot de Slaven-bevolking, zich tot den Gouverneur Generaal heeft gewend, met voorstel om de vrije MASTINA van VAN ONNA, aan te stellen tot Straatvoogdesse over hare nog in Slavernij verkeerende kinderen, met namen: DOROTHEA of DOORTJE, ANDRESA en DANTJE, en kleinkinderen verwekt door hare dochter DOROTHEA of DOORTJE, genaamd AVANS en DORA.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 29 *Mei* 1834.

Bij Resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen van den 21sten dezer N°. 545/484, is tot Klerk ter *Nieuwe Wees- Kuratele en Onbeheerde Boedels Kamer* alhier, benoemd en aangesteld, WILLIAM BRANND FLU.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Gouvernements Secretarij.

POSTKANTOOR.

Tot narigt van het Publiek dient, dat Z. M. Brik van Oorlog *DE ECHO*, gecommandeerd door den Kapt. Luit. ter Zee VAN VOS, over de Eilanden *St. Eustatius* en *St. Martin*, de reis naar *Curaçao* zal aannemen op den 31sten Mei aanstaande en dat de Brievenzakken voor bedoelde Eilanden bestemd, denzelfden datum des voormiddags ten 12 uren zullen worden gesloten.

De Tweede Commies ter Gouvernements Secretarij, belast met de waarneming der Posterij,
A. P. TIRION.

NIEUWSTIJDINGEN.

Extracten uit de Nederlandsche Dagbladen, tot en met den 17 April.

Nederlanden.

AMSTERDAM, 15 April. Men schrijft uit WASHINGTON, onder dagteekening van 19 Febrijarij jl, het volgende: Gisteren is men, in het Huis der Rapresentanten eindelijk, met betrekking tot de bank-kwestie, tot een regultaat gekomen. Het rapport van den secretaris der schatkist, reeds in het vorige jaar aangeboden, is, na eene discussie van zeventig dagen, tegen den zin der oppositie, met 130 stemmen tegen 98, naar het committé van *Ways and Means* verzonden, welke committé bijna geheel uit aanhangers van den President Jackson is zamengesteld. Dit besluit zoude, naar men wil, voornamelijk doorgedreven zijn, wijl het bestuur de meerderheid begon te wantrouwen, uit hoofde van de dringende kreten, die er van alle kanten uit de handeldrijvende steden opkomen, over de dagelijks toenemende crisis en daaruit voortvloeiende talrijke bankbreuken en stilstand van zaken. De wankelbaarheid der meerderheid was eenige dagen vroeger gebleken, bij de stemming over eene boodschap van den President betreffende eene kwestie met de bank over de betaling der gepensionneerden. Het regent nog steeds petitien aan de beide Huizen en in de laatste dagen zijn hier voornamelijk uit Newyork en Philadelphia, onderscheiden commissien aangekomen, van wege de aanzienlijkste kooplieden en andere industriele ingezetenen. Het verlangen is dat de deposito's aan de Unie-Bank worden terug gegeven en dat er maatregelen genomen worden, om het allerwege wankelende krediet weder te herstellen. Men verzekert intusschen dat de President volhoudt en het uitvoerend bewind niet gezind is om den ingeslagen weg op te verlaten. Er zijn er, die oordeelen, dat het landrijk en wel voorzien is van eigen hulpbronnen, zoo dat, ook wanneer de Regering volhoudt, de zaak evenwel een gunstig resultaat zal opleveren, al moet zulks gepaard gaan met den ondergang van eenige handeldrijvende ingezetenen, die eigenlijk te veel op krediet en zonder effectief kapitaal hebben gespeculeerd. Zulks is trouwens hier te lande met de meesten het geval, en daaraan werd, door het algemeen bank-systema, tot in het binnenland en zelfs tot in de verst afgelegen gewesten, meer en meer voedsel gegeven, zoo dat menig een, vooral door middel der Unie-bank, met behulp van een bloot krediet, voor sommen handelde, waarvan hij misschien niet het twintigste gedeelte konde realiseren. In den senaat heeft de oppositie de overwinning behaald, zijnde daar het bovenbedoelde rapport aan het committe van financien gerenvoijeerd, door hetwelk onmiddelijk een zeer uitvoerig verslag is uitgebragt, geheel in den geest der oppositie, en van welk verslag vervolgens, op last van van den senaat, 5000 exemplaren zijn gedrukt geworden. Deze omstandigheid doet eene botsing tusschen de twee takken der wetgevende magt vooruitzien, in geval namelijk de meerderheid bij de Gedeputeerden, niet door de dagelijks toenemende crisis aan het wankelen wordt gebragt. — Van den eenen kant beweert men, dat de crisis eerlang volstrekt ondragelijk zal worden, en dat de *President* genoodzaakt zal zijn, den tegen de bank genomen maatregel in te trekken of te wijzigen; de partij van het gouvernement beweert daartegen, dat de bank zich spoedig genoopt zal zien, de *Money-market* te gemoet te komen, in plaats van dezelve langer te blijven drukken. — Tusschen de republiek van Chili en de Vereenigde Staten is onlangs een traktaat van handel en vriendschap gesloten; de Charge d'affaires dier republiek, Don Manuel Carvallo, was onlangs te Washington aangekomen.

België.

BRUSSEL 12 April. Men leest in den *Union* als volgt: Brussel heeft desselfs gewone voorkomen herkregen. De troepen zijn bij de burgers ingelegerd, die alzoo het dubbel getal soldaten ter huisvesting hebben ontvangen, van hetgeen gewoonlijk plaats heeft. Daarenboven zijn er ook onderscheiden posten uitgezet en talrijke patrouilles doorkruissen de straten. Gisteren heeft de Generaal Hurel op drie verschillende tijdstippen al de posten der stad bezocht en geïnspekteerd.

Er waren veelvuldige huiszoekingen bevolen, die gisteren door de Policie-Kommissarissen, door Agenten der openbare veiligheid, zijn ten uitvoer gebragt. Dezelven hebben geleid tot de ontdekking eener groote hoeveelheid geroofde goederen, welke men naar het stadhuis heeft vervoerd. In een huisje, in de *rue du Nord*, vond men, onder anderen, prachtige tapijten, die afkomstig waren uit de verwoeste gebouwen en die nog niets hadden geleden. Op eene andere plaats, in de straat *des Epingles*, heeft men 40 zilveren tafelborden, twee zilveren kandelaars en meer dergelijken gevonden. Van eenen anderen kant bevestigt het zich, dat de meeste slagtoffers der schriktooneelen van Zondag het beste gedeelte hunner kostbare huissieraden hebben kunnen redden.

Wij vernemen, dat de regering al reeds onderscheiden vorderingen wegens schadevergoeding heeft ontvangen. De eisch van den Baron de Vinck van West-Wezel bedraagt, maar men ons verzekert, 1,104,00 fr. Het blijkt dat zich in het hôtel van den Heer een standbeeld bevond van Canova, geschat op 53,000 fr., vier van porfyr, berekend op 25,000 fr., alsmede kostbare boeken en manuscripten.

— In de *Emancipation* leest men den volgenden partikulieren brief uit Gent, dd. 9 April, ten 9 ure des avonds.

Terwijl der hevige schokken, die de hoofdstad geteisterd hebben, blijft de stad Gent eene volmaakte rust genieten. Maandag, ten 8 ure des morgens, was stedelijke raad buitengewoon in het stadhuis vergaderd, met oogmerk om eene oproeping aan alle goede burgers te doen, in geval van wanordelijkheden; doch de Generaal Malherbe, de stellige verzekering gegeven hebbende, dat het garnizoen krachtdadig zoude medewerken, om alle uitspoorigheden te beletten, werd er besloten, dat de met de policie belaste Schepen, de Graaf d' Hane de Steenhuyse, een man van bekende vastheid, zich aan het hoofd zoude stellen van het korps sappeurs-pompiers, op het eerste berigt van zamenscholingen. Omstreeks ten twaalf ure werden de wachtposten verdubbeld, doch al deze maatregelen waren onnoodig. Echter hebben eenige personen, die meenden gevaar te loopen, des morgens de stad verlaten; andere hadden groote sommen in veiligheid gebragt. De nijvere bevolking van Gent, die in haren arbeid eerlijk bestaan vindt, verlangt slechts rust. Er heerscht thans veel bedrijvigheid; bijna alle katoen-spinnerijen werken tot tien ure des avonds; de talrijke suikerraffinaderijen worden met bestellingen overstelpt, en twee papier-fabrijken, die sedert de revolutie zonder werk waren geweest, hebben sedert Paschen hunnen arbeid hervat. Ook zijn de geldmiddelen der stad in den bloeijendsten toestand: het octrooi, waarvan de administratie aan alle anderen ten voorbeeld zoude behooren te strekken, heeft, gedurende het jaar 1833, 1,000,700 frs. opgebragt, eene som welke hetzelve, ook voor de revolutie, nimmer heeft kunnen bereiken. Het eerste trimester van het jaar 1834 heeft 50,000 frs. meer bedragen dan dat des vorigen jaars. Dit zijn *daadzaken*, die menige onbillijke en ongerijmde klagte beantwoorden.

— De *Lynx* is wederom verschenen; zie hier hoedanig erwijze dat blad de gebeurtenissen, die Brussel in angst en verslagenheid hebben gestort, opsomt.

Het herschapen Belgie telt eenen *roemrijken dag* te meer: de 6de April zal voortaan eenen rang bekleeden onder onze meest beruchte verjaardagen. Op dien grooten dag heeft het oproer zich in de straten van Brussel andermaal vertoond; het heeft aan hen, die zulks nog niet wisten, doen zien, hoe weinig geeft om de gouvernementen, van welken aard die ook zijn mogen, zoowel die, welke het vernietigt. — Een populair Vorst verschijnt te vergeefs op het tooneel der verwoestingen, maar kan dezelve niet stuiten, noch zelfs een enkel oogenblik doen ophouden; een Minister wordt door het gepeupel aangevallen, mishandeld, schier doodgeslagen; de gewapende magt staat de schandelijkste gruwelen met het geweer in den arm te aanschouwen; zestien Hôtel, of andere huizen der voornaamste personen uit den adel, de Bank, de Nijverheid, zijn van boven tot onder uitgeplunderd en verwoest; kunst gewrochten, wier verlies onherstelbaar is, worden door blind en dom geweld vernietigd, aldus met welbehagen wraak oefenende over de onverdragelijke meerdere magt van een veredelden geest. Zes millioen aan waarde van huisraad wordt in weinige uren vernield; en eindelijk ziet zich een dagblad, dat nog geheel gekneusd ligt onder de eerste slagen der volkssouvereiniteit, thans geheel en al verpletterd onder eenen nieuwen slag van dezelfs knods; ziedaar de materiële uitwerkselen; ziedaar de tombare zegeteekenen van den dag des 6den Aprils.

Duitschland.

FRANKFORT, den 4den April. Uit Weenen wordt, den 26sten Maart het volgende geschreven: »Men denkt, dat de gezanten ter conferencie deze week eene algemeene vergadering zullen houden, welke de heer *Ancillon* zal bij wonen. Er zullen alsdan misschien besluiten genomen worden, waardoor met der daad zullen wederlegd worden alle nadeelige geruchten, die de Fransche dagbladen over de bedoelingen der Duitsche regeringen en de zaken, aan de beoordeeling en beraadslaging der conferencie onderworpen, verspreid hebben. Het is ongeloofelijk, hoe de partijgeest zich afmat, om overal wantrouwen te zaaijen, en hoe los over zaken geoordeeld wordt, welke men niet kent, en alleen aan de toekomst toebehooren. De Duitsche regeringen zorgen alleen voor het welzijn van derzelver onderdanen, en wanneer zij er op bedacht zijn, om hen voor den slecht begrepen en nog slechter aangewenden tijdgeest te behoeden, zullen zij daarvoor den dank van alle weldenkenden inoogsten, even als de Fransche regering niet dan in de achting in- en buitenlands winnen kan, door de ontwerpen van wet, welke zij onlangs heeft voorgedragen. Niemand miskent hier de doelmatige handelwijze van het Fransche ministerie omtrent het vervaarlijk misbruik der staatkundige genootschappen, iedereen gevoelt, dat, zoo lang er staatkundige ligchamen vrijzen en onverhinderd bestaan kunnen, die zich openlijk voor bestrijders van 's lands regering op leven en dood verklaren, zulks een onverdragelijke staat van zaken is, welke eene geheele ontbinding der maatschappelijke orde moet ten gevolge hebben. Dit heeft dan ook de meerderheid der Fransche afgevaardigden wel begrepen, en met grond aan de genootschappen ten laste gelegd, dat in dezelven alleen zijn te zoeken de hinderpalen, welke zich tegen de bevestiging van den vrede en eene algemeene ontwaping verzetten. Vallen eens de bekommeringen weg, die eene maatschappij kunstiglijk in de maatschappij zoekt te onderhouden, dan zullen zich de regeringen gemakkelijk over de zaak der ontwapening kunnen verstaan, en de volken ontheven zijn van eenen last, die hen te midden van den diepsten vrede ter neder drukt."

Latere berigten uit Weenen, van den 27sten Maart, behelzen hetgeen volgt. »Gisteren is eerst de tweede volle vergadering van de conferentie gehouden. Men zegt, dat daarin over de drukpers is gehandeld. Voortaan zullen de conferentie minister misschien wel driemaal in de week eene algemeene vergadering houden.

— Een dagblad van Zurich meldt, dat de graaf *van Wesdehlen*, staatsraad van Neufchatel, den 28sten Maart onverwachts in eerstgenoemde stad is aangekomen, ten einde aan het Zwitsersch bestuur te berigten; dat de staatsraad van Neufchatel van den Koning van Pruissen volmagt heeft ontvangen, om met het eedgenootschap in onderhandeling te treden, ten einde als *kanton* het Zwitsersch Verbond te verlaten, en slechts als *vorstendom* in die betrekkingen met het eedgenootschap te blijven, welke wegens de neutraliteits-linie voor Neufchatel raadzaam geacht worden." Het bewind van Zurich, hetwelk, als voorzittend kanton, thans met het beleid der algemeene regerings aangelegenheden in Zwitserland belast is, was derhalve verzocht, de gezamenlijke kantons uit te noodigen, om op de eerst volgende gewone bijeenkomst van den Landdag, hunne afgevaardigden met instructien nopens die zaak te voorzien.

Voor weinige dagen is in berigten uit Zwitserland gesproken van eene nieuwe woeling onder de in Bern teruggekomene Polen, — van het opkoopen van kruid, het vervaardigen van een aantal patroon, en wat des meer zij. Een en ander heeft het gerucht, als of de poolsche uitgewekenen weder iets vijandelijks tegen een naburigen Staat in den zin hadden, ondersteund, en men is zelfs zoo verre gegaan van te vooronderstellen, dat een aanslag tegen Neufchatel werd voorbereid. De onverwachte komst van den gouverneur van dit gewest, den Pruisischen Generaal *van Pfuel*, welke zich dezer dagen met veel spoed uit zijn kommandement aan den Rhijn derwaarts heeft begeven, is door sommigen met dergelijken aanslag in verband gebragt; doch thans wordt, in de laatste berigten uit Zwitserland, de waarheid van het verspreide gerucht in twijfel getrokken; althans men meldt, dat het in Bern gedane onderzoek naar de bedoelde patronen en aankoop van buskruid tot geene ontdekking van dien aard heeft geleid.

De *Allg. Zeitung* meldt van den MEIN, dd. 3 April: De Luxemburgsche zaak trekt nog altijd de algemeene opmerkzaamheid tot zich. Er bevinden zich thans Afgevaardigden van Oostenrijk, Pruissen en de Nederlanden te Biberich om den Hertog van Nassau te bewegen zijne toestemming te geven op de voorslagen van den Koning der Nederlanden met betrekking tot Luxemburg. De vroegere voorstellen van het Haagsche Kabinet bestaan, zoo men weet, daarin, dat, daarin dat, volgens het traktaat van 15 November 1831, het Waalsche gedeelte van het Groothertogdom Luxemburg met Belgie, en het daartegen van het Limburgsche af te staan gedeelte met Holland vereenigd worde. Wij mogen onderstellen, dat de voordragt, van welke de Graaf van Reede de overbrenger is, niet merkelijk daarvan zal afwijken. Vermits Oostenrijk en Pruissen de wenschen van den Koning der Nederlanden ondersteunen, zoo mag men aannemen dat, zoodra de Hertog van Nassau zijne toestemming zal gegeven hebben, er geene verdere vertraging van de zijde der Bondsvergadering wordt te gemoet gezien. Neemt men het doel, hetwelk daardoor zal bereikt worden, in aanmerking, zoo kan de afstand van het onbeduidend gedeelte van het Groot-Hertogdom Luxemburg, op zich zelven beschouwd, ter naauwernood als eene opoffering worden aangezien. Het is echter te wenschen, dat dergelijke aangelegenheden niet te dikwerf mogen voorkomen.

door anders het geloof zoude ontstaan kunnen, dat de minvermogende Duitsche Staten verpligt waren het behoud of de herstelling van den algemeenen vrede op hunne kosten te koopen. In allen gevalle is het leerzaam, dat Frankrijk, hetwelk zoo gaarne de houding zoude willen aannemen, alsof het de minvermogende Duitsche Staten beschermde, meest ijverig derzelver afstand van grondgebied voorstaat. Dit toont ten duidelijkste aan, wat Duitschland zoude te verwachten hebben, indien het ooit de verzekering van deszelfs Gallische naburen konde vertrouwen.

— Een berigt uit het Pruissische, van den 3den dezer, behelst het volgende: »De discussien in het parlement over het Russisch Turksche traktaat hebben de denkbeelden, welke men omtrent den gang der Engelsche Fransche staatkunde ten aanzien van het Oosten alhier had, volkomen geregtvaardigd. Lord *Palmerston* heeft even als de heer *de Broglie*, en de heer *de Broglie* even als lord *Palmerston* gesproken; beiden hebben aan de vertegenwoordigers van hunne natien te kennen gegeven, dat men zich gerust moet stellen, en geene verdere bekommering behoorde te hebben, daar de ontvangene inlichtingen aangaande het Julij-traktaat allezins voldoende waren. Zoo kan men de zaak dan ook als vereffend beschouwen, terwijl er een nieuw bewijs geleverd is, dat er geen oorlogsgevaar meer bestaat, en alle dreigende gezegden, waarmede de Engelsche en Fransche bladen ons sedert eenige jaren onderhouden, altijd met eenen handslag eindigen.

Frankrijk.

PARIJS 13den April. Leest men een brief van *Joseph Napoleon Bonaparte*, gerigt aan de onderteekenaars van de onlangs bij de kamer der fransche gedeputeerden ingediende petitien in welke de intrekking van de in 1815 tegen het geslacht van *Napoleon* uitgevaardigde verbannings-wet verlangd werd. De schrijver betuigt aan de petitionarissen zijnen dank voor de door hen aangewende pogingen, en ontveinst geenszins zijn misnoegen over het verwerpen van de bedoelde petitien, en over de daarbij aangenomene houding van het fransche bewind. Hij spreekt voorts van de weldadige inzigten des gewezen Keizers, en verklaart, dat hij (Keizer *Napoleon*) steeds de souvereiniteit des franschen volks erkend heeft, en slechts door het voortduren des oorlogs verhinderd is in de uitvoering van zijne plannen, om aan alle burgers het stemregt te geven, — de drukpers geheel vrij te maken, — en voorts aan Frankrijk al de waarborgen eener altijdurende welvaart te verleenen. Ten slotte betuigt de schrijver de vurige gehechtheid van al de leden van het geslacht van *Napoleon* aan Frankrijk, en verklaart hij, dat het hun aller leus is: »alles *voor* en *door* het volk." — Deze brief is in het Fransch en in het Engelsch openbaar gemaakt.

— Het ontslag van de fransche ministers *de Broglie* en *Sebastiani* maakt hier een diepen indruk. Men acht eene ministeriele verandering in Frankrijk op dit oogenblik, waarin aan de eene zijde de uitvoering van de wet tegen de genootschappen veel kracht en eensgezindheid bij het bestuur vordert, en aan den anderen kant in de buitenlandsche staatkunde zich vele zeer gewigtige punten opdoen, van hoog belang. — Het bedoelde ontslag en tevens de toestand van onze eigene buitenlandsche aangelegenheden, heeft den prijs der fondsen op de beurs zeer gedrukt. Ook schijnt in de laatste dagen de vrees voor de staatkundige vereenigingen van ontevredene werklieden alhier te lande, die meer en meer eene dreigende houding aannemen, vermeerderd te zijn.

ONLUSTEN TE LYON.

Het Gouvernement heeft heden morgen per estafette, eene omstandige depêche ontvangen, houdende het verhaal van den dag van woensdag 9 April; die depêche biedt het meest bedroevende tafereel aan, vermits het Fransche bloed heeft gestroomd; maar zij geeft terzelfder tijd de stelligste verzekeringen van den terugkeer tot de orde en van den zegepraal der wetten. Het volgende is het geleidelijke verhaal van gemelden dag.

Sedert verscheiden dagen was de openbare magt gewaarschuwd, en wachtte zij eene gebeurtenis. Alles deed voorzien dat de rustverstoorders, de hoop opgevende van in de hoofdstad hun plan door te zetten, eene poging in het land hadden beraamd, en daartoe had de ongelukkige stad Lyon hunnen heilloozen voorkeur bekomen.

De *mutuellisten* schenen in dit plan niet te willen deel nemen, en het is bijna uitgemaakt zeker, dat alleenlijk werklieden die aan politieke vereenigingen deel nemen, zich tot de anarchisten hebben gevoegd.

Reeds des avonds te voren had de Generaal Aimard zijne maatregelen genomen. De zaal van het tribunaal was wel bewaakt, onophoudelijk kwamen te Lyon troepen-versterkingen aan.

De Prefekt had zich op de Place St Jean begeven, om den staat der zaken waar te nemen en met de militaire Bevelhebbers te overleggen. De Place-St-Jean was geheel ontbloot van volk, en men kon dus gemakkelijk nagaan, dat de anarchisten er in massa wilden verschijnen; zoo als zulks metterdaad omstreeks 11 ure gebeurde. Een man uit het volk las eene oproerige proklamatie voor, waarop onmiddelijk de barrikades volgden. De Prefekt heeft zonder te aarzelen het sein ter beteugeling gegeven. De Veldmaarschalk Buchet, die bijzonder het departement der Rhône onder het opperbevel van den Generaal Aimard kommandeert, heeft terstond de troepen doen voorwaarts brengen.

De gendarmerie en infanterie zijn terstond op de barikades losgestormd en hebben ze onder een vrij levendig vuur bemagtigd. De Prefekt, die geen oogenblik de troepen verlaten heeft, is bij het gevecht tegenwoordig geweest. Hoe schielijk ook de barrikaden zijn ingenomen, zijn er echter eenige menschen gedood en velen gekwetst geworden. Het verlies aan de zijde der troepen is niet het grootste geweest.

Het heetste gevecht heeft plaats gegrepen op het plein voor de Prefecture. De Anarchisten hadden onder begunstiging der nieuwe bouwwerken, zich in de nieuwe zaal sterk verschanst. De palissaden moesten uit het groot geschut worden beschoten; zij werden welhaast overhoop geworpen, en de Anarchisten die dezelven verdedigden sloegen op de vlugt. Het plein werd toen geheel ingenomen. Onder de troepen en de opstandelingen ontstond alstoen eene lange schermutseling, waarop andermaal het geschut heeft gewerkt. Een huis, met scherpschutters opgevuld, is door het geschut opengeschoten; velen hunner zijn gevangen genomen, waaronder ook sommige gekwetsten.

Allerwege hebben de troepen overwonnen. Op de bruggen, op de Places-des-Terraux en aan den Croixrousse, hebben verscheiden gevechten plaats gehad. Het kanon- en kleingeweervuur heeft gedurende verscheiden uren gebulderd en gekletterd te midden van deze zoo nijvere stad, waar men nimmer anders dan de beweging der weefgetouwen zoude gehoord hebben, indien niet de werklieden gepoogd hadden dezelve te verwoesten.

De troepen hebben gedurende een gevecht van vijf uren eenen zoo vasten moed aan den dag gelegd, dat de misdadige verwachtingen der oproermakers, die op hen gerekend hadden, ten eenemale zijn verijdeld geworden. Ten vier ure, woensdag, was het gevecht geëindigd. Enkele geweerschoten knetterden nog hier en daar in de straten; de troepen waren in rust.

Het gouvernement heeft sedert nog weder geene telegrafische depeche ontvangen, deze wordt echter tegen morgen alhier verwacht. Depeches uit alle de omliggende plaatsen, St Etienne, Macon, Dijon, enz., melden dat allerwege eene volkomen rust heerscht.

Groot-Brittannie.

LONDEN den 9den April. Onze Dagbladen laten zich nopens de plundering van Brussel verschillende uit. *The Times*, die zijnen haat tegen de Hollanders openlijk aan den dag legt, vindt de plundering niet af te keuren, om dat een klein getal Orangisten eenige duizenden ponden sterlings hebben verloren, maar alleen omdat deze daad eenen slechten indruk in Europa te weeg brengt. Zulks spijt hem voor de Belgen. — Dit dagblad deelt ook eenige berigten nopens die plundering mede, waarbij hij het volgende verhaalt: »De Engelsche gezant, sir *Robert Adair*, die te Brussel tegenover het huis van den Prins *de Ligne* woont, was getuige, dat men gedurende een uur dat huis plunderde, zonder dat men de minste poging deed om zulks te beletten, en dat, toen zelfs de gewapende magt was aangekomen, ook deze de plundering aanzag zonder er een einde aan te maken. Deze gezant, *die wel wist, dat deze plundering slechts het begin was van een zeer uitgestrekt en wel geregeld plan tot plundering*, begaf zich daarop bij den Belgischen minister van oorlog (den Franschman *Evain*) alwaar de raad bijeen was, en verklaarde aldaar, dat hij het Belgische gouvernement verantwoordelijk stelde voor de zekerheid der Engelsche onderdanen in Brussel."

— Het ministeriele avondblad, hetwelk voor het orgaan van den minister *Palmerston* doorgaat, en welks partijdigheid en hatelijkheid tegen de nederlandsche regering, gedurende den tijd der Belgische geschillen, meermalen is opgemerkt geworden, brengt thans eenige aanmerkingen nopens de onlangs aan de Staten-Generaal te 's Gravenhage gedane staatkundige mededeeling, in het midden, en geeft daarbij in de eerste plaats met zekere zelfvoldoening zijne vreugde te kennen, dat »de Koning van Holland" (zoo als dat blad zich gewoonlijk gelieft uit te drukken) zich toch genoopt heeft gezien, om, overeenkomstig den eisch der britsche en fransche gevolmagtigden bij de vorsten van het Huis van Nassau en bij de duitsche bonds-vergadering moeite te doen tot het verkrijgen hunner toestemming in de voorgeschrevene schikkingen omtrent Luxemburg. Het genoemde blad zegt vervolgens: »dat het aan den Koning van Holland staat, de hindernissen, die door de aanverwanten van zijn Huis en door de bonds-vergadering op zulk eene belagchelijke wijze opgeworpen worden, uit den weg te ruimen, — dat die vorst zulks had kunnen doen, omdat hij ondersteund zoude zijn

geworden door Oostenrijk en Pruissen, indien namelijk (zoo als de schrijver er bijvoegt) deze mogendheden opregtelijk de afdoening van deze langgerekte zaak, waarnaar zij voor geven, zoo zeer te verlangen, wenschen; dat, zoolang van alle kanten geene volkragt en opregtheid betoond wordt tot het wegnemen der moeijelijkheden omtrent Luxemburg, Engeland en Frankrijk nuttelooze conferentien en eene niets afdoende wisseling van nota's behooren te vermijden." Het bekende avondblad *the Courier* drukt zich nog onbewimpelder uit, en oordeelt, dat het nederlandsche bewind zich niet om de agnaten van het Huis van Nassau, noch om de duitsche bondsvergadering moet bekommeren, en maar, met vertreding van de regten dier beide mogendheden, het voorgeschrevene traktaat moet aannemen en ten uitvoer leggen, en dat dan bijna geheel Europa hetzelve wel daarin zal helpen tegen de Nassausche prinsen! (Het is bekend, dat Nederland steeds op billijke voorwaarden heeft willen scheiden van Belgie, en daartoe niet slechts bij herhaling, telkens met grootere opofferingen, voorstellen gedaan, maar werkelijk reeds voor drie jaren de aangebodene voorwaarden aangenomen heeft, doch dat de conferencie telkens met nieuwe eischen en moeijelijkheden voor den dag is gekomen, en eindelijk zelve de onderhandelingen heeft afgebroken, na de zaak van het Groot Hertogdom Luxemburg, die de nederlandsche regering ten allen tijde bepaaldelijk van de overige geschillen afgezonderd had willen houden, eensklaps met die geschillen vereenigd en op den voorgrond gezet te hebben.)

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 28sten dezer, het Schip *Godefrida*, Kapt. H. WITTEBOL qq, van Amsterdam; passagier: *J. W. Kemp(?) Wz.*

ADVERTENTIEN.

Aanbesteding.

De *Administrateur van Financiën*, zal, onder de nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen, aan de minst inschrijvenden aanbesteden, de *onmiddelijke* levering aan het Gouvernement alhier van;

(2375) *Twee duizend drie honderd vijf en zeventig ellen wit Linnen ⅝ breed*, en

(300) *Drie honderd Kalsdassen met kopere Gespen.*

Op de konditien en voorwaarden welke voor de gegadigden in het lokaal der Financiëele Administratie ter *visie* liggen, en alwaar de verzegelde inschrijvings-billietten, vergezeld van monsters, zullen worden aangenomen tot Maandag den *tweeden* Junij aanstaande, des mergens *tien* uren.

Paramaribo, den 29 Mei 1834

De Administrateur voornoemd,

GH. LEERS.

Administrative Policie.

De Ondergeteekende daartoe geautoriseerd, brengt ter kennisse van elk en een iegelijk, dat ter zake van noodwendige herstelling aan den *Heiligen Weg* nabij de *Maagden Straat*, de passage voor Rijtuigen door gemelde *Straat* en brug te rekenen van de *Heiligen Weg* tot aan de *Joden-Breestraat*; gedurende eenigen tijd is afgesloten.

De Adsistent, meer bijzonder voor de Administrative Policie,

J. BROMET.

(24434) Over *zes* weken dag en datum nader te bepalen, zal den Vendumeester M. A. KEIJSER, opveilen het Huis en Erf La. C. N°. 23, aan de *Klipsteenenstraat*. Alsmede de Grond *MOPENTIBO*.

Verders een jonge Man Neger en een Negerin, zijnde een bekwame *Waschters*, inmiddels uit de hand te koop.

Paramaribo, den 27 Mei 1834.

E. ALEXANDER.

(24445) **BOTHE & FUCHS**

hebben per de laatste Schepen ontvangen alsmede nog voorradig en bieden tot *billijke* prijzen te koop:

Saucijsjes, Rolpens, Rookspek, gerookte Ossetongen, Jenever, cognac en witte Brandewijn in kelders, Hochheimer, Rhijnwijn, Portwijn, Roode Wijn in kisten, Broodsuiker, manden Seltserwater, witte Genua Sla-Olie, Azijn in pullen, gedroogde Appelen en Peeren, best aangemaakt Loodwit, Zwartsel, Berlijnsche Blaauw, Vriesch-, Spaansch en Keizer Groen, Spijkers in alle soorten, IJzerwaren en Plantaadje gereedschappen, Negerpijpen, Grootkoppenpijpen, Koffijzakken, tressen Touw, Schrijf en Postpapier, Osnabrugsch en fijn Hemdelinnen, Kinderschoenen, Laarsjes, Mans-, Kleed en Grondschoenen, Laarsen, Dames, Claques of Overschoenen, Fijnste Engelsche zwarte en witte Castore Mans en Jongens Heeden, ⅝ à ⅞ zwart Merinos of Grein, Everlast, Sateen of engelsch Leer en wit garen Dril, Beddentijk, Vriesch bont, Boekjes Streep, Siamoise, fijne gekleurde Lakens en Drap Zephir, wit en gekleurde Vesten Piqué, witte en zwarte gewerkte Thulen en Gazen Voiles en Doeken in diverse groote, dito geborduurde Thule Boezelaars à la Fanchon, Neiges en binnenwerk, Thule in banden en dito ⅝ à $\frac{7}{16}$ el breed, Kamerdoek, Cambrics, Indienne, Cachemiren, Tafel en katoenen Bedspreien, Gordijn franjes en vele andere MANUFACTUREN en KRAMERIJEN, alsmede eene partij Suikerhoepels en Bak Tigchels.

Tevens worden de nalatigen vriendelijk verzocht, hunne reeds lang verschenen rekeningen in den loop der aanstaande Maand Junij te komen aanzuiveren, ten einde regtsmiddelen te voorkomen; die, hoe ongaarne ook, stellig na verloop van dien termijn zullen gebezigd worden.

Paramaribo, den 29 Mei 1834.

(23445) **G. J. LUGARD & Co.**

hebben ontvangen per Kapt. L. J. LUIJTJES, en bieden te koop aan:

Beste Boter, Zoetemelksche en Leidsche Kazen, groote manden Aardappelen, Hammen, Saucijsjes, Worst, Saucijs de Bologne, gerookte Vleesch, gezouten Vleesch in ½ tonnen, Rook en Pekelspek, Rolpens extra Roode Wijn in vaten en in kisten, Jenever in kelders, enz.

(24446) **M. N. MONSANTO**

heeft ontvangen per het Schip *Godefrida*, Kapt. WITTEBOL qq., een assortiment Engelsche Goederen, bestaande in de volgende Artikelen; welke hij te koop aanbiedt, als:

Zeer fraaije gecouleurde Doeken en Neteldoeken, Mans fijne Kousen en Sokken, Vrouwe en Meisjes dito Kousen, dito Deensche Sateine en gebronsde Schoenen, en Adalaide Laarzen, Kinderen zwarte en gecoul. Laarzen, Mans en Jongens fijne witte Beaver Hoeden met brede randen, witte en gecoul. Koord voor Dames Kleedjes, 2 en 3 draads Vischschersgaren, een assortiment Hoeken van ¾ en ⅝ dm. lang, vellen Blik van differente grootens, Boter, Zoete-Olie, Oesters, Pekelzalm in vatjes, en diverse andere Goederen meer.

R. Van Schuijlenborgh & Co.

hebben ontvangen per de laatste gearriveerde Schepen, en bieden bij partijen te koop, aan:

Roode Wijn in heele en halve Oxhoofden; Madera-, Rhijn en Cognac Brandewijn; Jenever; wit Bier in tonnen; wijn Azijn in oxhoofden en pullen; ½ tonnen Zoutspek; Patent- en Zoete-Olie; beste groene en zwarte Thee; Eau de Cologne; Specerijen in soorten; fijne Lakensche Rokken; best afgesneden Schrijfpapier; en meer andere Goederen. (24439)

IN HET

NIEUWE SCHOENEN MAGAZIJN:

Door menigvuldige ontvangen Goederen per de Kapiteins KIERS, LUIJTJES en WITTEBOL, zoo biedt den ondergeteekende tot *de aller minste Prijzen* te koop aan:

Alle soorten van *elegante* Fransche, Engelsche en Zwitsersche MODEWAREN en MANUFACTUREN, zwart Paardehaar voor Canapé's, en Beddetijk.

Bijouteriën en Galanteriën, Mans, Vrouwen, en Kinder Schoenen en Laarzen.

En vele andere Goederen meer.

(24440) M. J. COSTER.

Kapt. H. WITTEBOL qq. voerende het Schip *Godefrida*, zal in het begin van de maand Julij e. k., zijne retour reis naar *Amsterdam* aannemen; recommandeerd deszelfs Kajuit tot overbrenging van Passagiers, zijnde voorzien van goede Commoditeiten. (24441)

(24438) E. W. FUCHS vertrekt.

SCHEPEN IN LADING.

Naar Amsterdam:

Het gezinkt Barkschip de Zwaan, Kapt. G. J. van Driesten. — Adres bij Legener en Scheffer. Sluit ultimo Mei.

Het gekoperd Tweedeks Pinkschip de Vriendschap, Kapt. Doeke Gerrits Doeksen. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit ultimo Mei.

Het gekoperd Galjootschip Anna en Maria, Kapt D. Steenveld. — Adres bij J. M. Samson. Sluit 10 Junij.

Het snelzeilend gekoperd Fregatschip Anna en Louisa, Kapt. J. Kersjes de Jong. — Adres bij Gebrs. Reijns. Sluit 17 Junij.

Het Fregatschip Elisabeth Cornelia, Kapt. J. D. Diets. — Adres bij L. D. J. van Bommel. Sluit 15 Junij.

De Schooner-Brik de Snelheid, Kapt. Claus Wessels. — Adres bij L. D. J. van Bommel. Sluit 18 Junij.

Het gekoperd Fregatschip de Zorgvuldigheid, Kapt. J. J Brouwer. — Adres bij E. C. Lobato. Sluit 20 Junij.

Het gekoperd Brikschip Suriname, Kapt. L. J. Luijtjes. — Adres bij J. F. Faverij. — Sluit 21 Junij.

Het gekoperd Kofschip de jonge Evert, Kapt. J. J. Kiers. — Adres bij J. L. Gellée.

Naar Boston:

De Nd. Am. Brik Margaret Kapt. D. Peppers. Adres bij J. M. Samson.

De Nd. Am. Brik Sarah Ann, Kapt. Fitz. Adres bij de Wed. van Praag.

De Nd. Am. Brik Rice Plant, Kapt. F. Nickerson. — Adres bij J. M. Samson.

Naar Portland:

De Nd. Am. Brik Big Albert, Kapt. S. Waterhause. — Adres bij de Wed. van Praag.

Ter Drukkerij van FUCHS & Co.